

TEDENSKESKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto III.

V Ljubljani, dne 26. maja 1927

Štev. 21

Za bolno deco

Vsakomur je znano, da so otroci, posebno v zgodnji mladosti, mnogo bolj občutljivi in podvrženi boleznim, kakor pa odrasli ljudje. Dokazano je, da umrje največ ljudi v svoji otroški dobi in pa v pozni starosti, proti kateri pa pač ni leka. Otroške bolezni zahtevajo tudi popolnoma drugo nego in zdravljenje, kakor odrasli ljudje, ki se zavedajo bolezni in njenih nevarnih posledic. Vse to je dalo povod, da so v modernih državah pričeli ustanavljati že pred davnimi leti posebne otroške bolnice. Najpreje so določili posebne oddelke za zdravljenje nežne mladine pri drugih bolnicah, kasneje pa so uvideli, da tudi to ne zadostuje in so otroške bolnice postavljali v posebnih, za to odgovarjajočih krajih. Pa tudi mnogo zdravniki so se jeli baviti posebno z otroškimi boleznimi, kar je bilo seveda zelo umestno. Dober otroški zdravnik mora biti drugačne narave kakor drugi zdravniki. On mora biti nežen in ljubezniv, da se ga ne boji deca. Delo otroškega zdravnika pa nadvse otežkuje določitev bolezni, ki je prvi pogoj za pravilno zdravljenje iste. S tem, da je zdravnik bolezen pravilno določil, je storil morda najvažnejše svoje delo. Pri odraslih ljudeh je pa to mnogo lažje kot pri otrocih. Odrasli ljudje povedo, kaj jih boli, kaj so uživali, kaj mislijo, da je povod bolezni itd., kar pa otroci ne morejo storiti in je zdravnik navezan na to, kar povedo stariši in kar ugotovi po raznih znakih.

Otroške bolnice so izredno važne za mladino in tudi za stariše, katerim v mnogih primerih odvzamejo največje skrbi in jim rešijo nad vse drago deco. Če pomislimo na današnje neugodne stanovanjske razmere v mestih, ko imajo ljudje komaj toliko prostora, da stariši prenočujejo in niti za drag denar ne moreš dobiti ugodnega stanovanja, uvidimo izredno važnost otroških bolnic. Slab zrak je najhujši sovražnik nežne dece in baš tega najbolj manjka v nezdravih nagnjenih mestnih sobah. Kam torej z ubogim otrokom, ki je zbolel radi neznosnih, težkih socialnih razmer. V mnogih slučajih hodita oba roditelja na delo. Dokler je deček zdrav, skrbi zanj čez dan dobra znanca ali mlajša pestunja, ali pa je otrok v otroškem vrtcu ali v sličnem zavodu. Toda drugače je, kadar zboli otrok; kdo bo zanj skrbel? Ako ostane mati doma, izgubi zaslužek in dogodi se celo, da jo brezvestni ljudje, kjer je zaposlena in kjer dobiva pičel zaslužek za svoje težko delo, vržejo celo na cesto in izpostavijo najhujši bedi. V takem slučaju je gotovo najbolj dobrodošla otroška bolnica, kjer za majhne stroške skrbe za zdravje njenega najdražjega, za

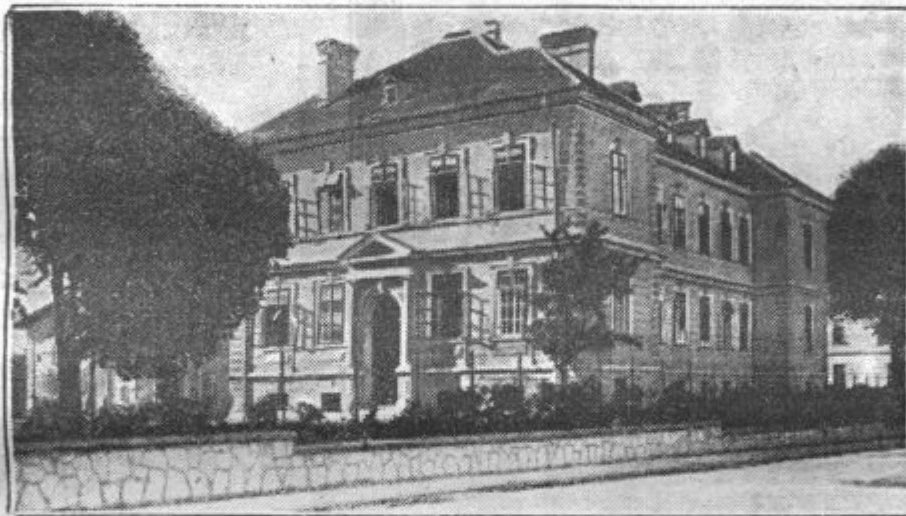
njeno dete. — Važna pa je otroška bolnica tudi za deželane. Sicer je res dandanes skoraj v vsakem večjem kraju, v mestu ali trgu, zdravnik. Toda v mnogih primerih bolezen le težje določi kakor strokovnjak v otroški bolnici, ki se bavi samo z deco in tudi vzdrževanje in zdravljenje je lažje v bolnici kakor pa doma. Radi tega so otroške bolnice tudi za deželane prav tako važne kakor za meščane.

Po vzgledu modernih svetovnih mest, so že pred leti ustanovili tudi v Ljubljani tako bolnico, ki je bila do prevrata last »Društva za vzdrževanje otroške bolnice«, ki jo je kasneje izročilo poverjeništvu za socialno skrb, za tem zdravstveni opravi, danes pa jo vzdržujejo kot podružnico splošne bolnice.

Lepa zgradba otroške bolnice se nahaja sredi velikega vrta v Strelški ulici, pod ljubljanskim gradom. V zavodu je v 10 sobah v večjih in nekaterih manjših, 58 postelji za male bolnike, 4 postelje za dojlje in dolga vrsta pletenih košaric za dojenčke. V bolnici je prostora v skrajnem primeru za 80 malih bolnikov v starosti do 14 let. Navadno pa število ne presega 50. Na leto sprejmejo v bolnico nad 700 otrok, ki se večinoma zdravi vračajo domov. Le malo jih umrje, sorazmerno skoraj manj kakor pa onih, ki so ostali v domači negi. Temu so povod izborni, skrbni zdravniki in pa skrbne bolničarke, pod vodstvom znanega specialista dr. Bogdana Drča, nadalje čistota in vzorni red, v prvi vrsti pa hrana in zdravljenje na zraku in na solncu, kar same skrbne matere svoji ljubljenci deci, pa naj si bo v mestu ali na deželi, nudijo le prav težko. Deca se mnogo giblje tudi v vrtu, kar je seveda zelo važno za čimprejšnje in temeljito ozdravljenje. —

Do leta 1923 je bil v bolnici tudi ambulatorij z brezplačno zdravniško pomočjo, ki bo pa najbrže v doglednem času zopet odprt, česar se bodo matere gotovo zelo razveselile. Ubožna mati mora imeti na razpolago brezplačen zdravniški pregled bolnega deteta, ker nima sredstev, da bi si mogla preskrbeti zdravnika.

Otroci so nada in bodočnost naroda. Tega se zaveda sleherni narod in zato polaga na zdravje svoje dece največjo skrb. Napredni narodi skrbijo zlasti za zdravje otrok bednega ljudstva, kateremu nudijo brezplačne otroške zdravnike in brezplačno zdravljenje v otroških bolnicah in tudi drugače skrbe za higijeno in nego otrok. Ljudstvo, ki ve ceniti zdravje svoje mladine, skrbi za svojo bodočnost in napredek.

Otroška bolnica v Ljubljani

Pogled v bolniško sobo

Pevski zbor orožnikov Slovencev, ki obiskujejo žandarmerijsko šolo v Kamenici v bogatem Sremu in s svojo marljivostjo ter lepim obnašanjem delajo čast svoji ožji domovini Sloveniji.

Gojenke gospodinskega tečaja v Ormožu, ki ga je priredil okrajni zastop. V spodnji vrsti sede od leve na desno: gdč. učiteljica Erna Mlakar, gerent Kuharič, voditeljica tečaja ga. Jela Prmou in tajnik okr. zastopa Mlinar.

Večer na blejskem otoku. Lepo sliko, ki predstavlja znane stopnice od jezera k cerkvi na blejskem otoku pri večerni razsvetljavi, je naslikal Paul de Flache, francoski konzul v Ljubljani, ki ne more prehvaliti lepote naših krajev.

Ivo Vojnović, najslavnejši živeči jugoslovenski književnik, je obhajal sedemdesetletnico svojega življenja in petdesetletnico svojega delovanja. Ta potomec starodavne dubrovaške plemiške rodbine je vse svoje delo posvetil jugoslovenski ideji.

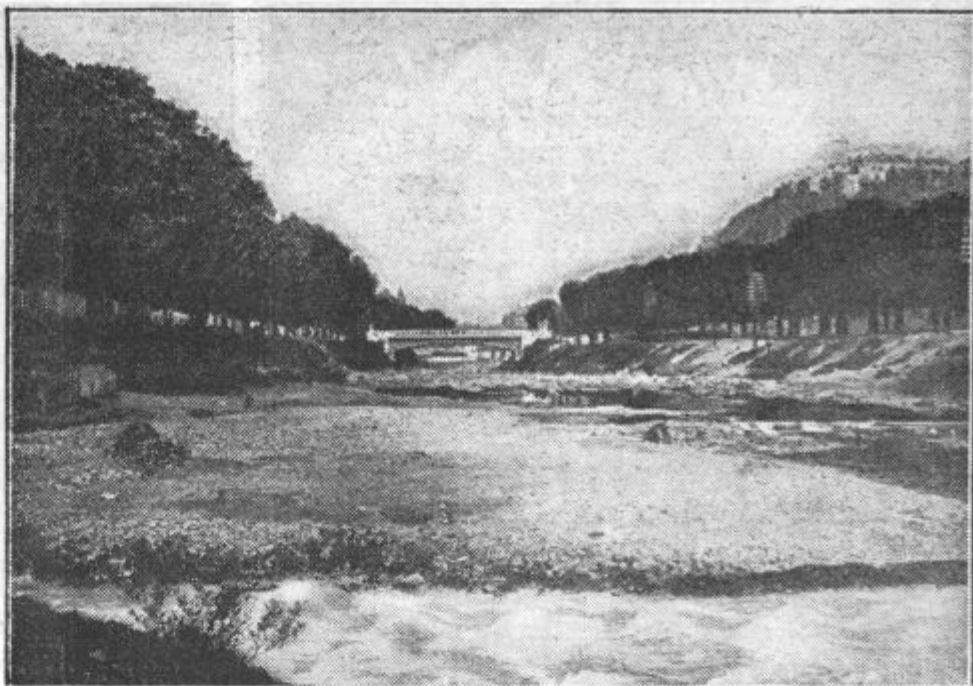
Razlika: V Trstu vojaštvo in karabinjerji mirno gledajo požiganje slovenskega Narodnega doma.

V Ljubljani je vsa policija na nogah, da razganja in odganja mirne visokošolce, če dostojno protestirajo proti krivicam, ki se našim rojakom gode pod Italijani.

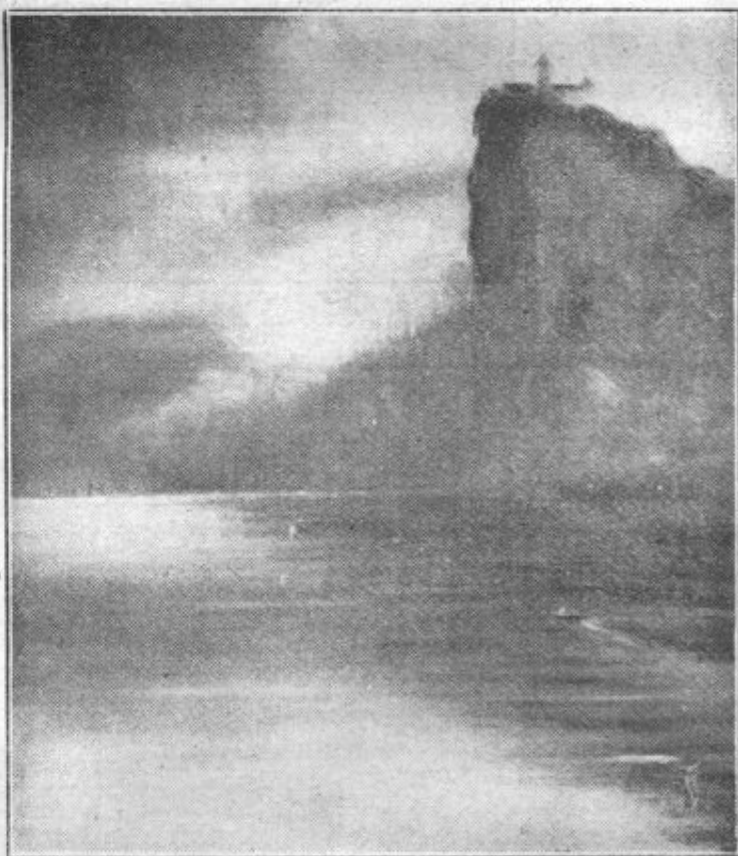
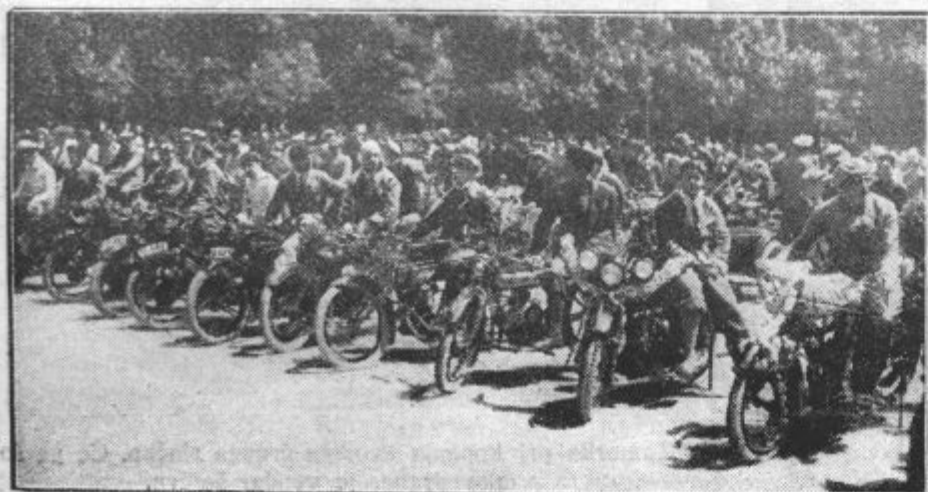
Paul de Flache, konzul francoske republike v Ljubljani, je velik prijatelj našega naroda, posebno pa naših rojakov v francoskih rudnikih in podpornik naših dijakov v šolah na Francoskem, Slovenjo, ki jo smatra za svojo drugo domovino, v kratkem zapusti, ker ga kliče služba v Lvov na Poljskem.

Prazna struga Ljubljanice. Če odpro zatvornice Gruberjevega kanala, teče vsa Ljubljanica po njem, da se njena prava struga posuši. V malih jezercih, ki v njej ostanejo, pa ljubljanski ribiči lahko polove ribe, kakor nam kaže spodnja slika.

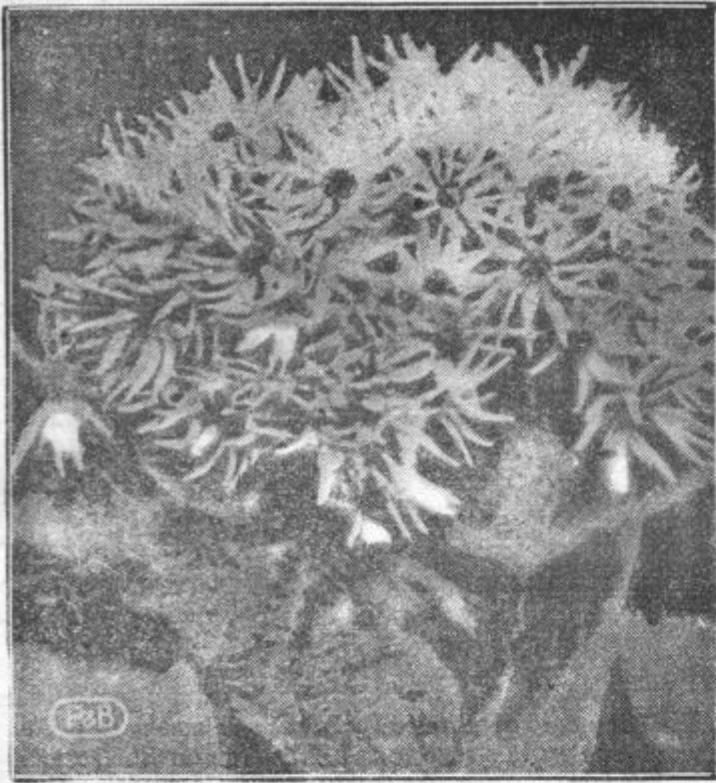
Veranda v otroški bolnici v Ljubljani za solnčenje malih bolnikov, kar zelo ugodno vpliva na njihovo zdravje.

Blejski grad pred nevihto, kakor ga je naslikal francoski konzul Paul de Flache, ki je napravil polno slik lepih naših krajev, da svojim rojakom pokaže lepoto naše domovine in si jih ohrani za spomin na svoje službovanje med nami.

Na levi:

Ljubljanski motociklisti pred odhodom na izlet v Logatec.

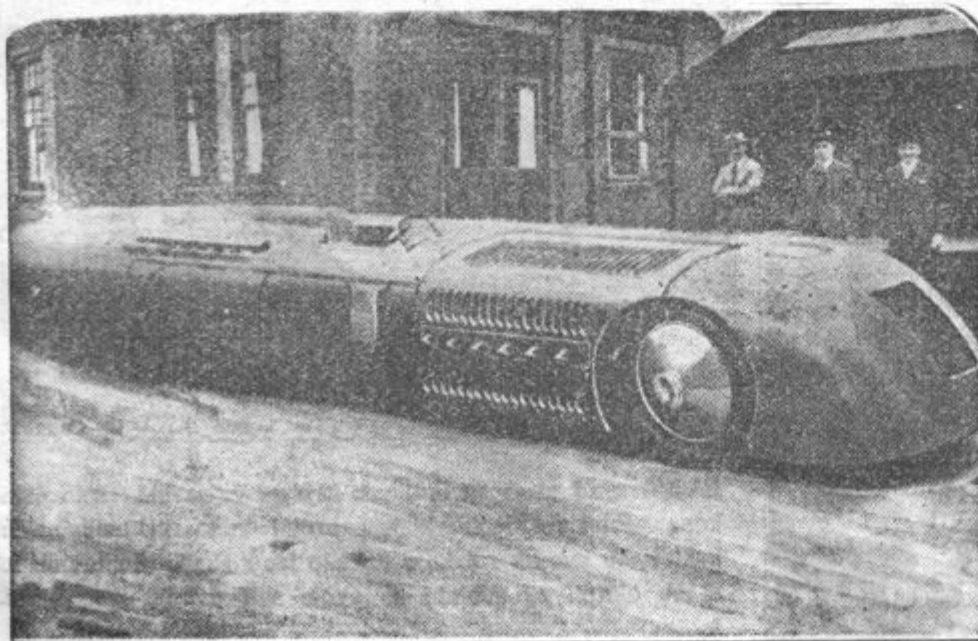

Lindbergh, 25 letni ameriški Šved, ki je sam v letalu v 33 urah preletel 6000 km dolgo pot iz Novega Jorka v Ameriki čez Atlantsko morje v Pariz. S tem svojim junaškim činom je naenkrat zaslužil slavo vsega sveta in ogromne milijone. Prva pot v Parizu ga je vodila k materi svojega ponesrečenega prijatelja Nungesserja, o katerem smo pisali v zadnji številki.

Na levi: **Cinerarija** z zvezdnatimi cvetovi, ki jo goje tudi že prijateljice lepili cvetic po deželi

redsednik francoske republike se v Londonu v slavnostnem sprevodu pelje v palačo angleškega kralja.

Ameriški avtomobil, ki prevozi čez 300 km na uro.

Zamorka pri kopanju svojega črnega sinčka. Če ga še tako drgne, je vendar še črn.